

On se hyvä

Teemu Tiensuu on Nami-
biassa syntynyt sosiaali-
työntekijä ja työnhajaaja,
joka toimii Yrjö ja Hanna-
säätiön palvelujohtajana.
Hän on porvarillistunut ex-
radikaali, viinin, ruoan ja lii-
kunnan ystävä.

On se hyvä, että mulla on ystäviä. Ihmisiä, joille purkaa iloa ja surua, työ-
paineita, elämän ahdistuksia. Ihmisiä, joiden
kanssa voin olla heikko. Ja vahva. Niitä, jotka
antavat olla vahva, uhota kaikessa rauhassa,
mesota ja mellastaa. Ystäviä, jotka
vahvistavat heikkoina päivinä: ”Kyl sä sen
klaaraat”

Ja ne samat tyypit, jotka antavat realiteette-
rapiaa, kun kuvittelen liikoja itsestäni. ”No, nyt
Tiensuu kuvittelee taas olevansa niin erin-
omainen. Sä ootkin ainoa maailmassa, joka on
saanut noin nerokkaan ajatuksen”

Toverillinen rakkaus verhotaan lempeänankaraan palautteeseen tai konkreettisiin ystävän tekeihin. Mi-
kään ei ole rehellisempää kuin hyvän ystävän suoraviivainen alasampumiskurssi, tunnettu myös
v-diskurssina tai puukon haavassa kiertämiskurssina. Sen vastaanottaminen kasvattaa ja opettaa
näkemään oman narsismin läpi.

On se hyvä, että meillä on program plannereita, lääkäreitä, HR-managereita, kriisityöntekijöitä, pap-
peja, paperimiehiä, suurtalouskokeja, opiskelijoita, diakoneja, työttömiä, taksikuskeja, tarjoilijoita ja
eläkeläisiä, ihmisiä. Ystäviä, jotka sallivat meidän olla heikkoja, loukattuja, alistettuja, särkyneitä, uho-
ajia ja mellastajia. Minulle nämä ovat useimmiten miehiä, elämää eläviä miehiä. Me olemme elämän
savusukeltajia, riippuliitäjiä, kalliokiipeilijöitä, aavikon ylittäjiä, runoilijoita.

On se hyvä, että meillä on vanhemmat. Elävät tai kuolleet, omat tai lainatut. Ihmiset, jotka antavat
elämän suuntaviivat ja opettavat elämään. He, jotka toimivat palomuurina elämän virus- ja mato-
hyökkäyksiltä. Ystäväni ihmetteli, miksi vain puolet pienten lasten isistä on harkinnut avioeroa, kun-
nes tajusi: toinen puoli on jo eronnut.

On se hyvä, että me vanhemmat osaamme yhä useammin hakea apua omaan pahaan oloomme.
Veikkaan, että samat ongelmat ja vaikeudet, joita nykyään käsitellään pari- ja perheterapioissa ja per-
heasiain neuvottelukeskoksissa ovat olleet ennenkin olemassa. Niille ei ehkä ole ollut aikaa tai ne on
pidetty perheen omina asioina. Veikkaan, ettei oma isäni puhunut ystäviensä kanssa samoja asioita
kuin minä.

On se hyvä, että elämä lapsena näyttää kauniilta, vaikka niin ei aina olisikaan. On se hyvä, että meillä
kaikilla on nämä ystävät, vanhemmat ja avunantajat. Vai onko meillä? Olisivatko **Kari S. Tikka** ja **Martin Luther King** yhä hengissä, jos meillä kaikilla olisi? Olisiko Porvoon tuomiokirkko palanut? Olisivat-
ko kamppailu-urheiluvallmentajan seksirikokset jääneet tekemättä? Tuntisiko 70 prosenttia sosiaali-
ja terveysalan työntekijöistä usein tai ajoittain ylikuormitusta? En tiedä, mutta on se hyvä, että mulla
on ystäviä. On se hyvä.